Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s): Bredahl, J.
Titel | Title: Sex Romancer med accompagnement af Pianoforte eller Guitarre.
Udgivet år og sted | Publication time and place: København : C. C. Lose

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

SEX

ROMANCER

med accompagnement

af

Pianoforte *eller* Guitarre

componerede

af

J. BREDAHL.

Kiöbenhavn hos C. C. Lose.

A. Lose

Vuggevise.

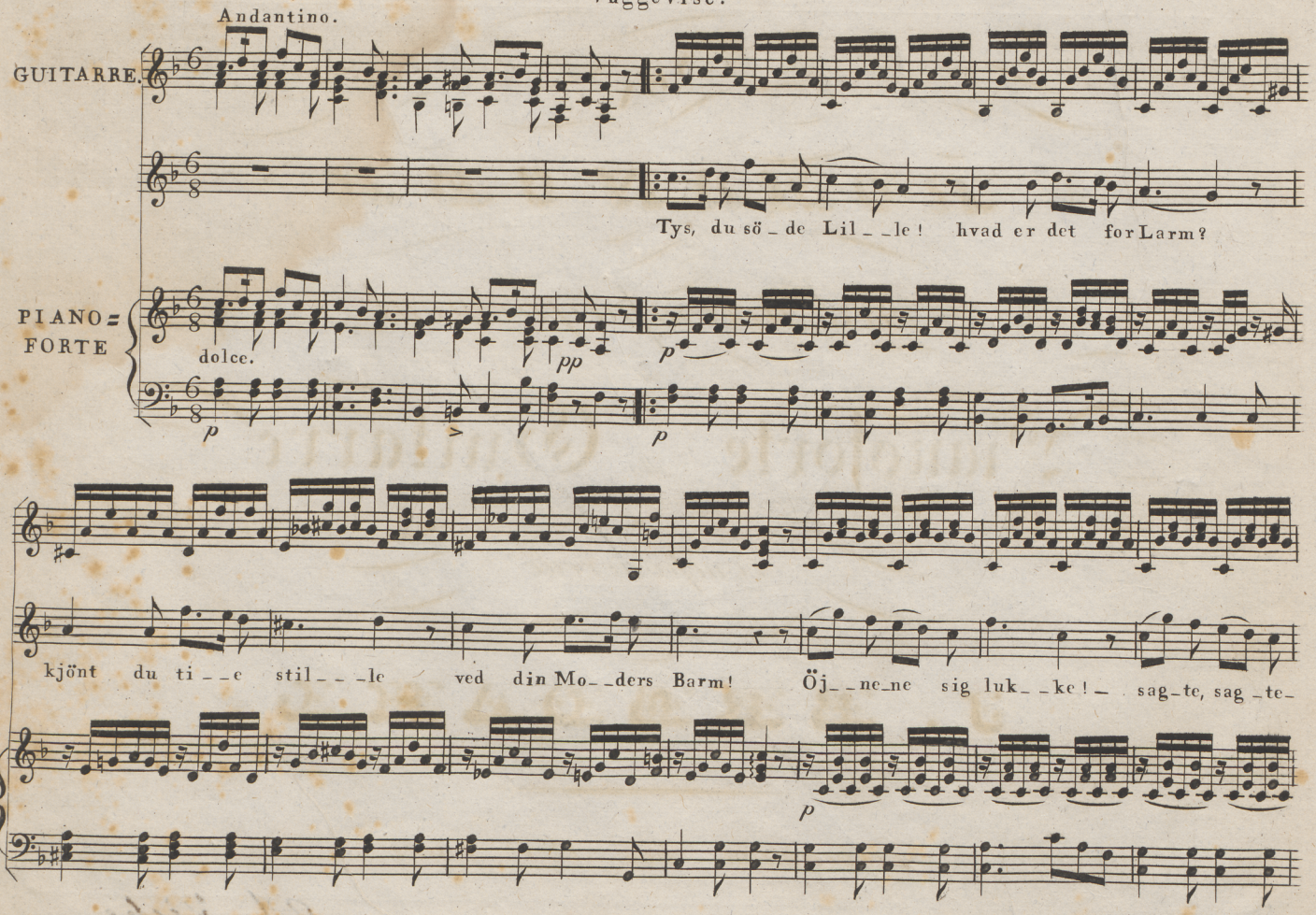
Andantino.
GUITARRE.
Tys, du sö_de Lil__le! hvad er det for Larm?
PIANO=
FORTE
dolce.
pp
p
p
p
kjönt du ti__e stil___le ved din Mo__ders Barm! Öj__ne_ne sig luk__ke!_ sag_te, sag_te_
p

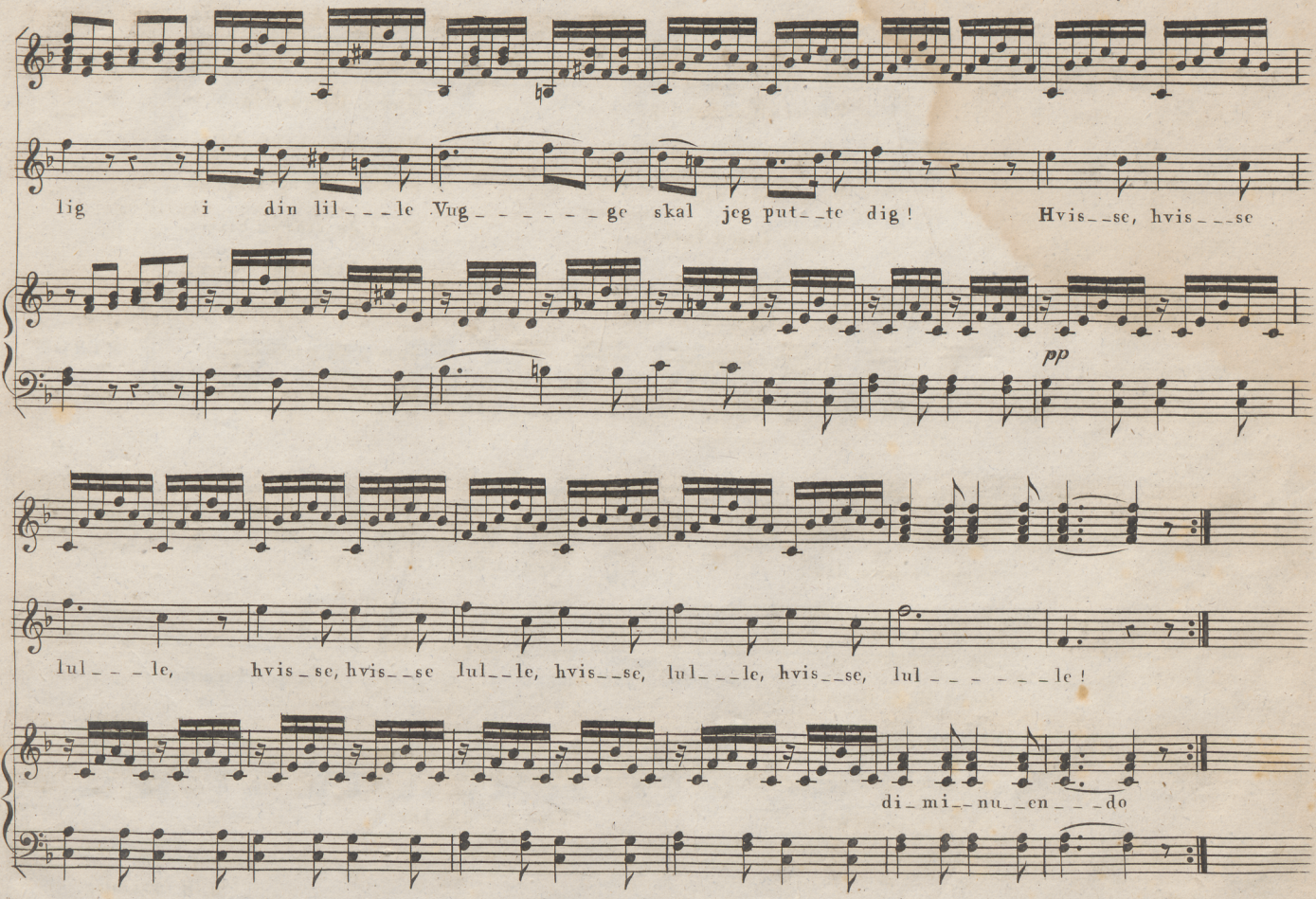
lig i din lil___le Vug_ _ _ _ _ _ge skal jeg put__te dig! Hvis__se, hvis___se
pp
lul___le, hvis_se, hvis__se lul__le, hvis__se, lul___le, hvis__se, lul_ _ _ _ _ _le!
di_mi__nu__en___do

2.

Moders egne Hænder
Redte den saa net;
Ej til Andres Hænder
Hun betro'de det
I din lille Gynge
Sov, sov södelig;
Moder selv skal synge
Hvisselo for dig!
Hvisse, hvisse, lulle etc.

3.

Gud udi det Höje
Vogte, skjærme dig,
Og Hans milde Öje
Vaage over dig!
Ingen, ingen Farer
True, nærme sig
Den, som Gud bevarer,
Slumrer tryggelig!
Hvisse, hvisse, lulle etc.

4.

Ham vi Fader kalde; –
Gud i Himmerig,
Han som skabte Alle,
Skabde dig og mig!
Naar du större bliver,
Fatte kan Hans Ord,
Priis da Livets Giver,
Som i Himlen boer!
Hvisse, hvisse, lulle etc.

5.

God Han er mod Alle,
Ingen er Ham lig;
Vogt dig for at falde
Og forsynde dig;
Hold Hans Navn i Ære,
Ej fra Dyden vig,
From og god du være,
Da Han signer dig!
Hvisse, hvisse, lulle etc.

6.

Hviil nu, söde Lille,
Trygt i Sövnens Favn;
Tyst her er og stille –
Sov i Herrens Navn!
Sov, sov södt, du Kjære,
Moders bedste Skat,
Himlens Engle være
Vagt hos dig inat!
Hvisse, hvisse, lulle etc.

H. H. Thanning.

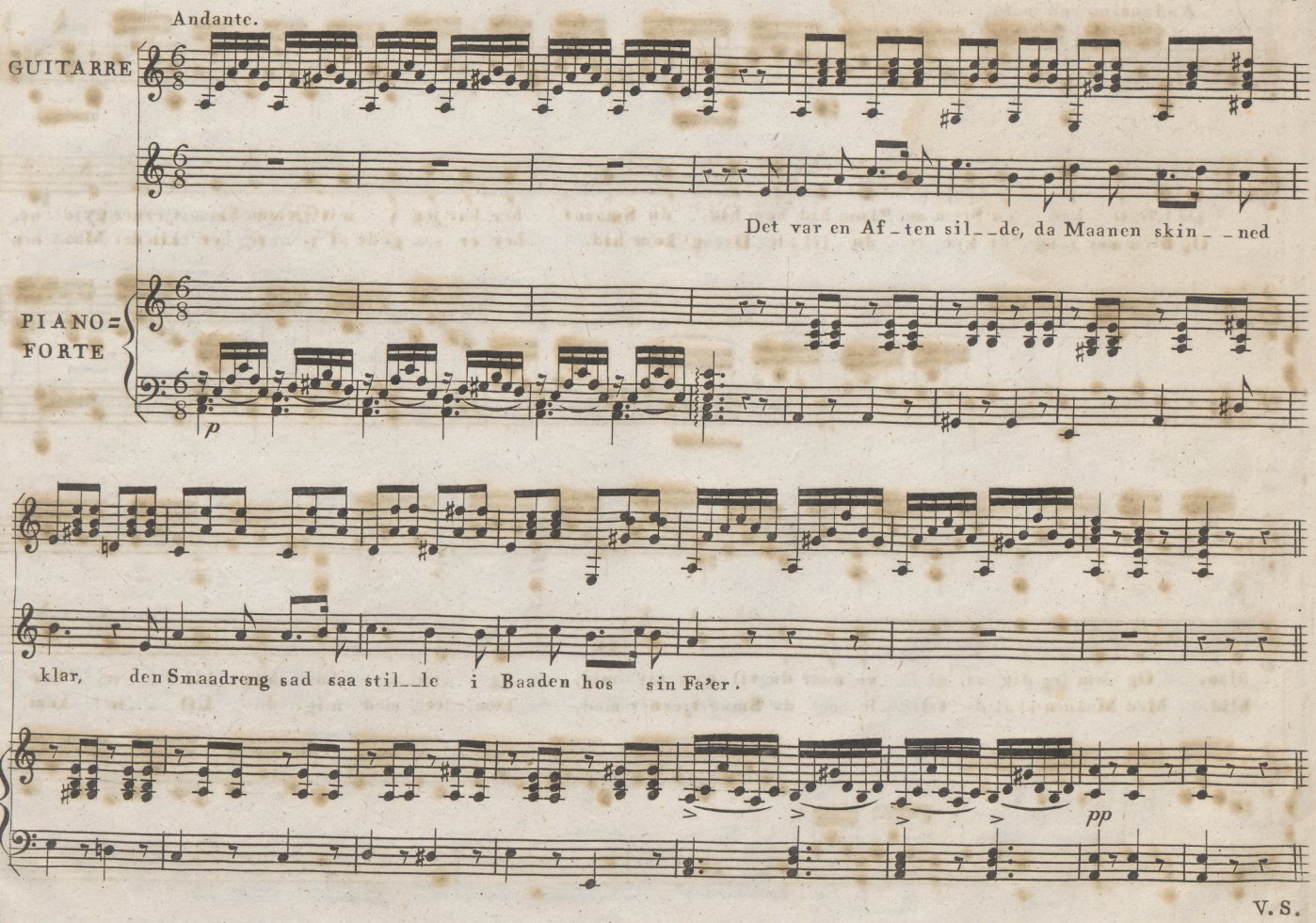
Andante.
GUITARRE
Det var en Af_ten sil__de, da Maanen skin_ _ned
PIANO=
FORTE
p
klar, den Smaadreng sad saa stil__le i Baaden hos sin Fa'er.
pp

V. S.

Andantino con moto.

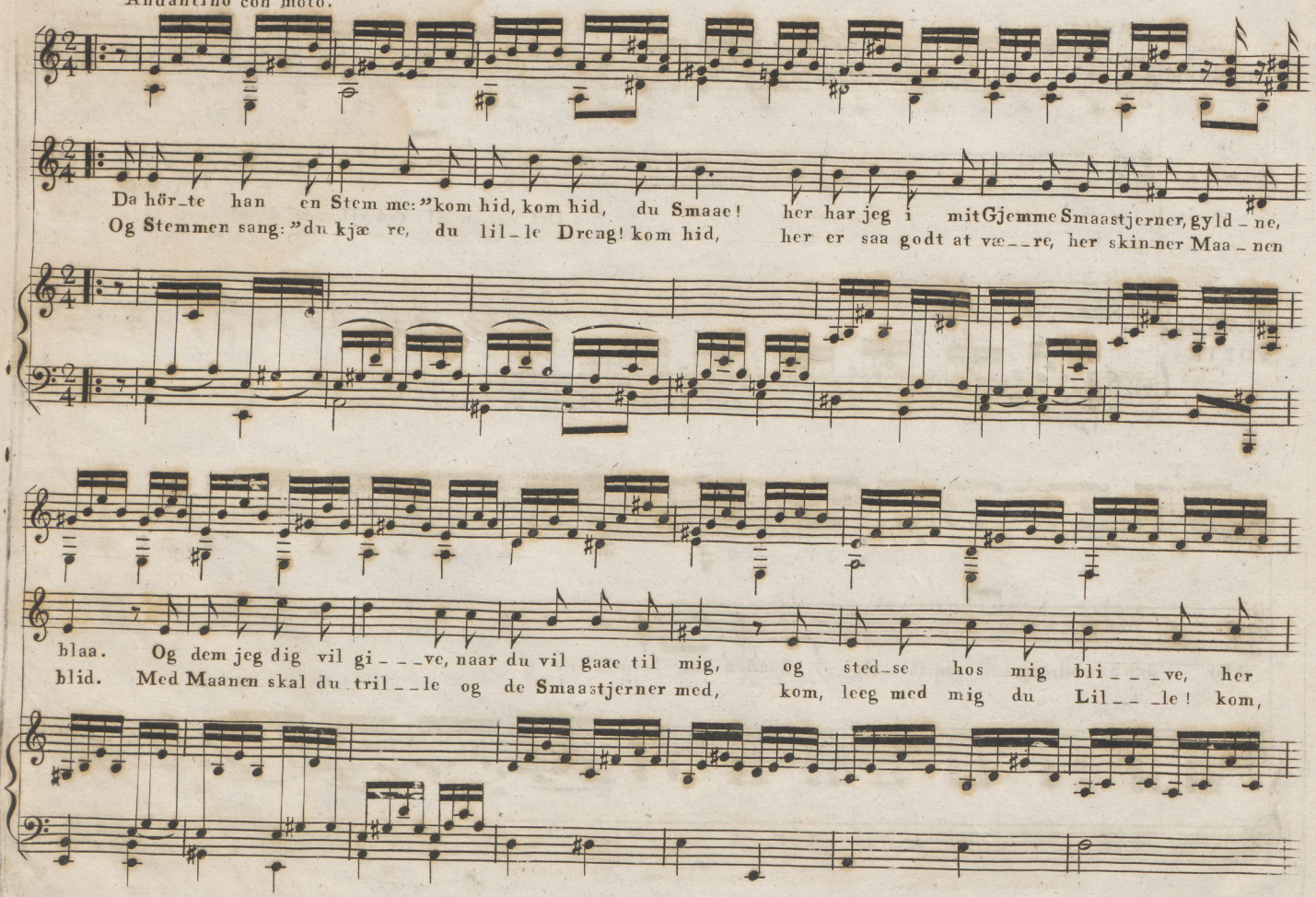

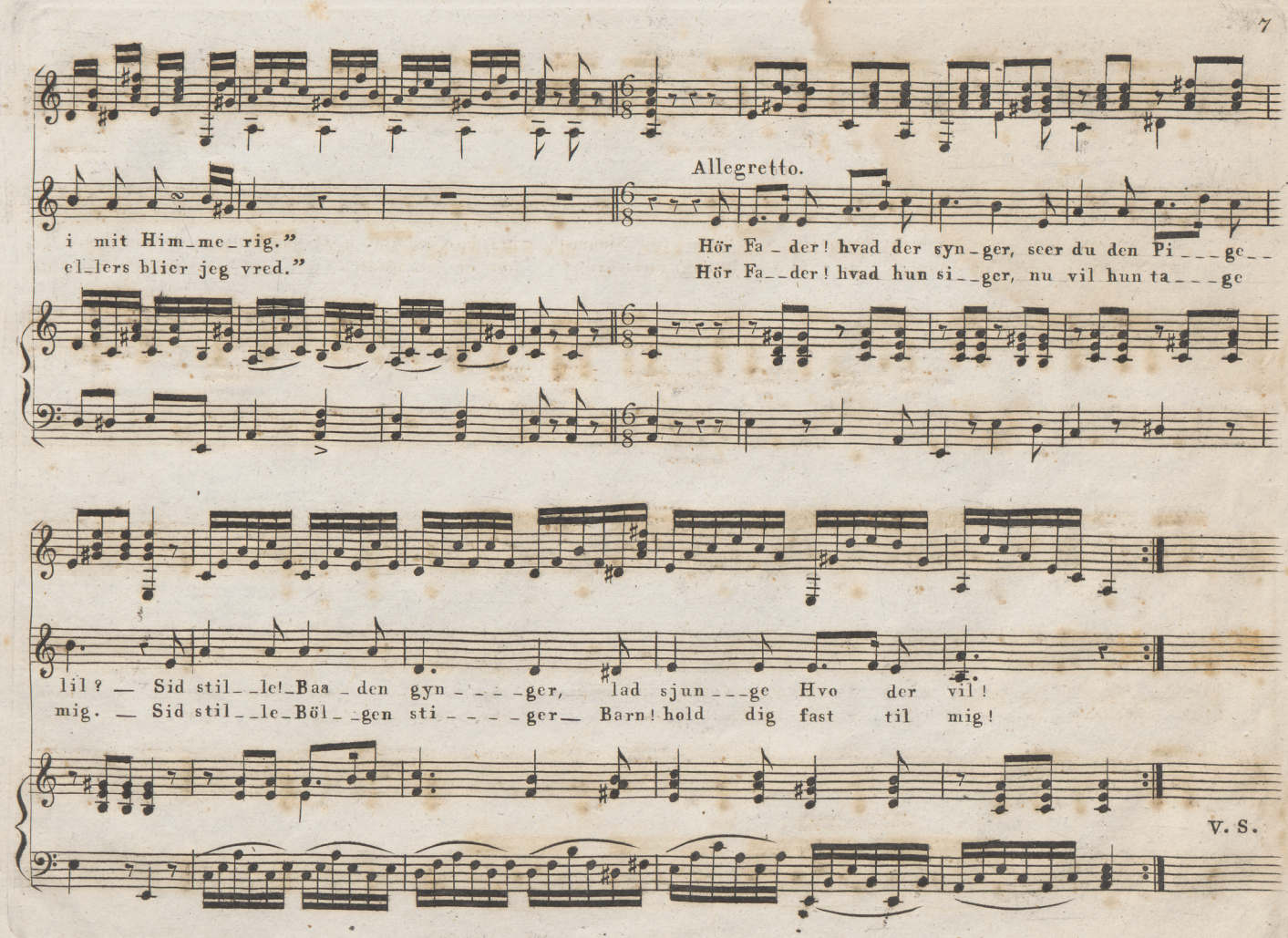
Allegretto.
i mit Him_me_rig."
el_lers blier jeg vred."
Hör Fa_der! hvad der syn_ger, seer du den Pi___ge__
Hör Fa__der! hvad hun si__ger, nu vil hun ta___ge
lil? __ Sid stil__le!_Baa_den gyn____ger, lad sjun___ge Hvo der vil!
mig. __ Sid stil__le_Böl__gen sti____ger__ Barn! hold dig fast til mig!
V. S.

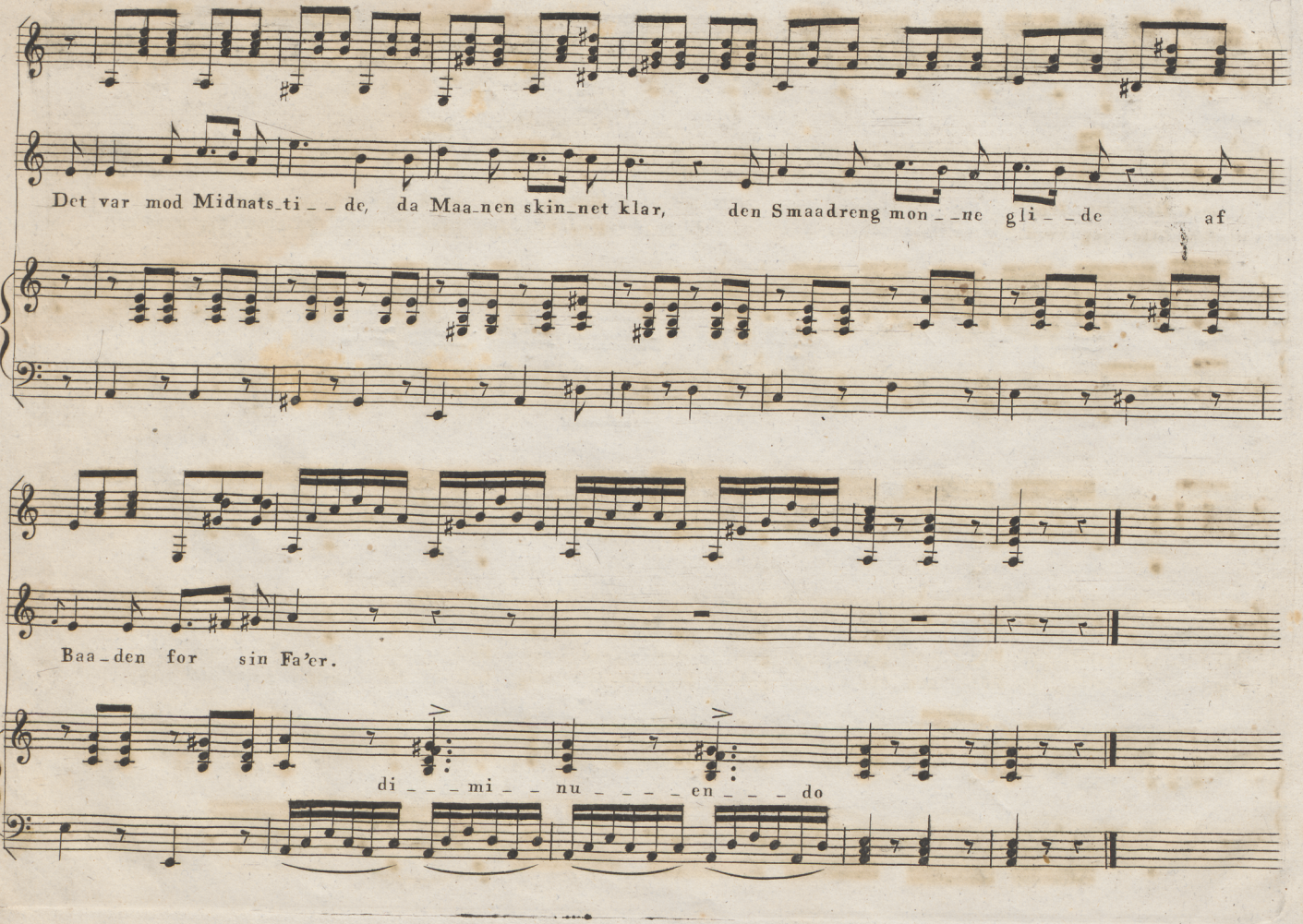
Det var mod Midnats_ti_ _ de, da Maa_nen skin_net klar, den Smaadreng mon_ _ne gli_ _de af
Baa_den for sin Fa'er.
di_ _ _mi_ _ nu_ _ _ _ en_ _ _ do

Romance af Löveridderen.

Andantino quasi Allegretto.

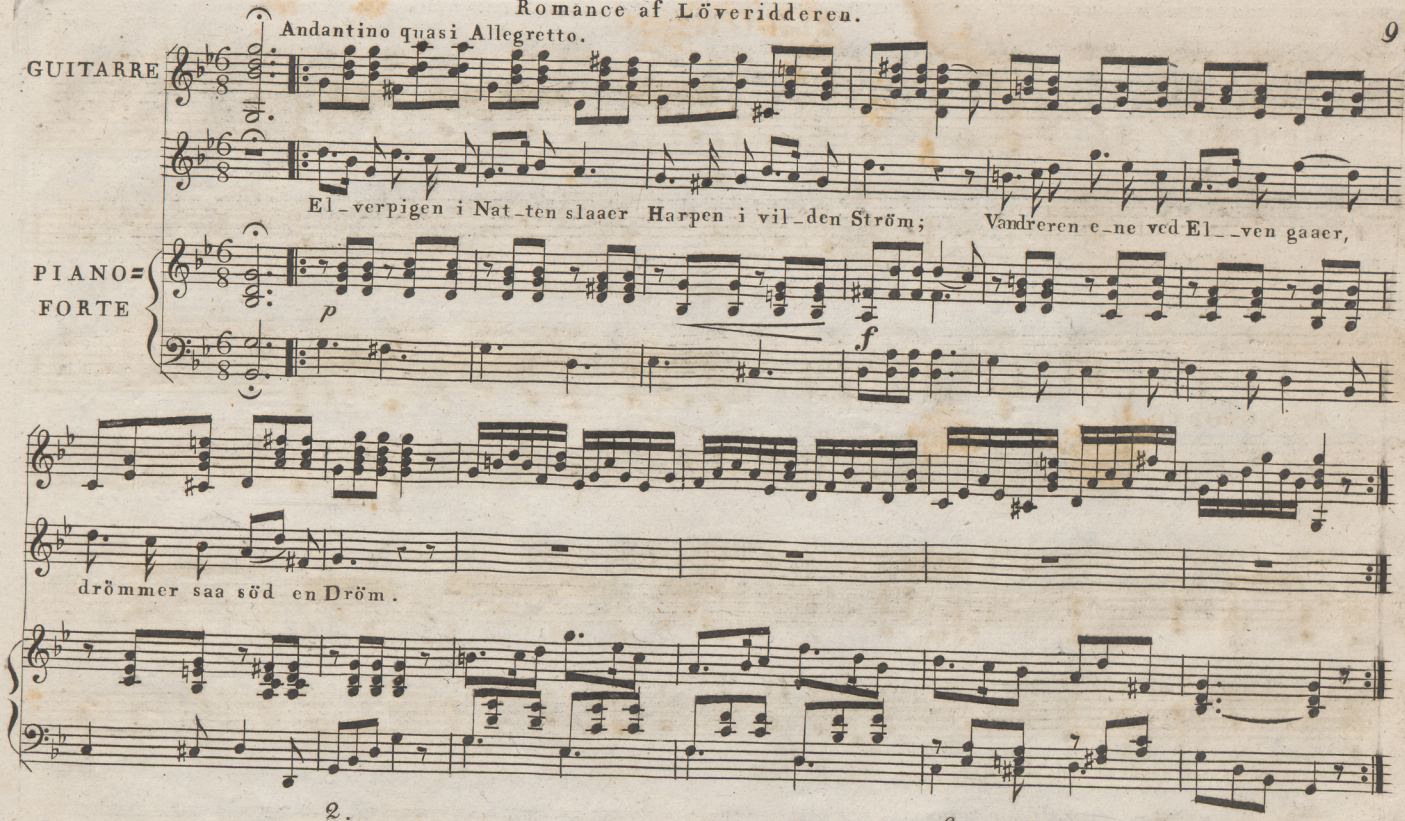

2.

Elverpigen har Guld i Mund,
Og saa fager en Barm,
Sviig hun gjemmer i Hjertets Grund,
Döden er i hendes Arm.

3.

Vandreren hörer den söde Sang,
Drömmer en underlig Dröm,
Dandser ved Elven til Harpeklang,
Styrter i vilden Ström.

Jngemann.

Hjertets Vuggevise.

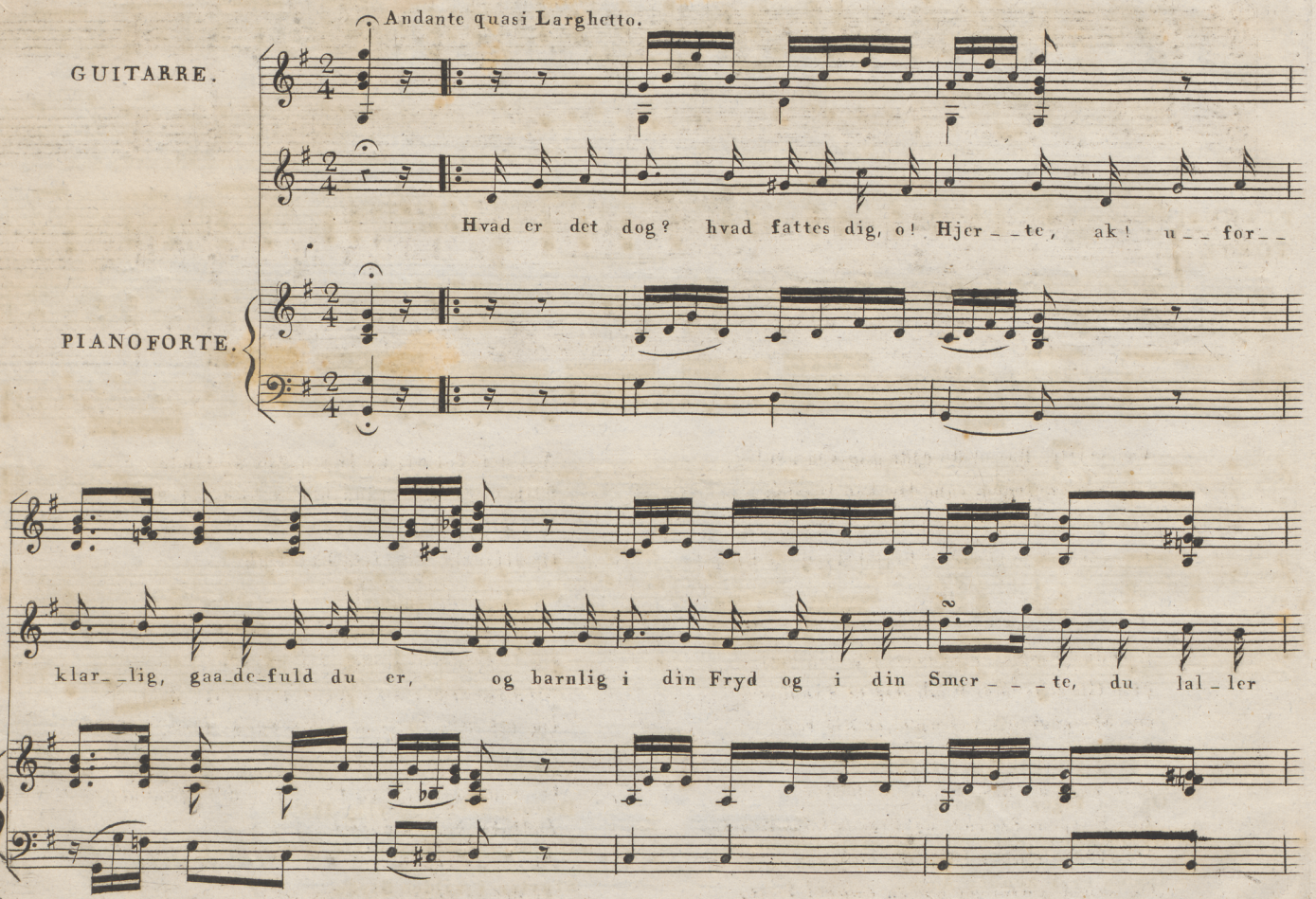

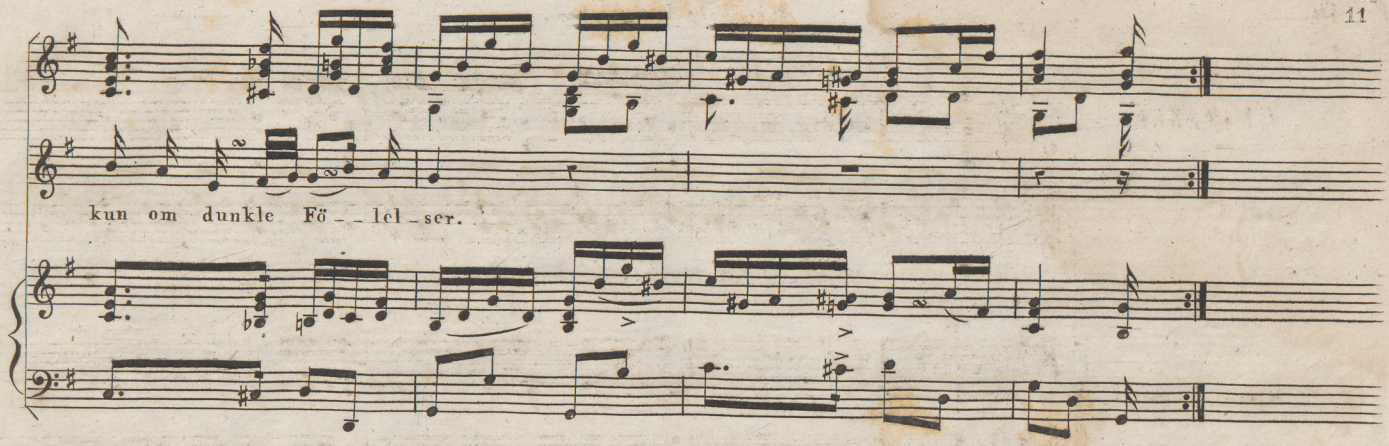

2.

Vær stille, Barn! du gjör mig saa urolig,
Og her er Jngen, som dig kan forstaae.
Sov rolig, Barn! sov i din snevre Bolig!
Sov södt, Sov södt, o! hvil i Fred du Smaa!

4.

Tit bærer jeg dig hen, hvor Glæden stöyer,
Blandt Menneskene bærer jeg dig om;
Men Glædens höye Raab dig ei fornöyer,
Og Menneskenes Vrimmel er dig tom.

6.

Kun naar du hörer söde Melodier
Fra Harpens Stræng, og Pigens höye Bryst,
Da slumrer du i blide Phantasier,
Og kan dog drömme om en dunkel Lyst.

3.

Ak! nei, for dig er ingen Roe at finde,
Siig, er du syg? hvad heller hungrer du?
Tit hörer jeg, du sukker höyt derinde,
Og altid laller, altid bæver du.

5.

Tit bærer jeg dig hen i Eensomheden,
Og i Naturens blide, stille Skjöd;
Men ogsaa der du sukker, midt i Glæden,
Og tit min Taare paa din Vugge flöd.

7.

O! ton da Harpe! - Pige! lad din Stemme
Jndlulle venlig Barnet i mit Bryst!
At det et Öyeblik i Blund kan glemme,
At det er sygt; og drömme Haab og Tröst.

Jngemann.

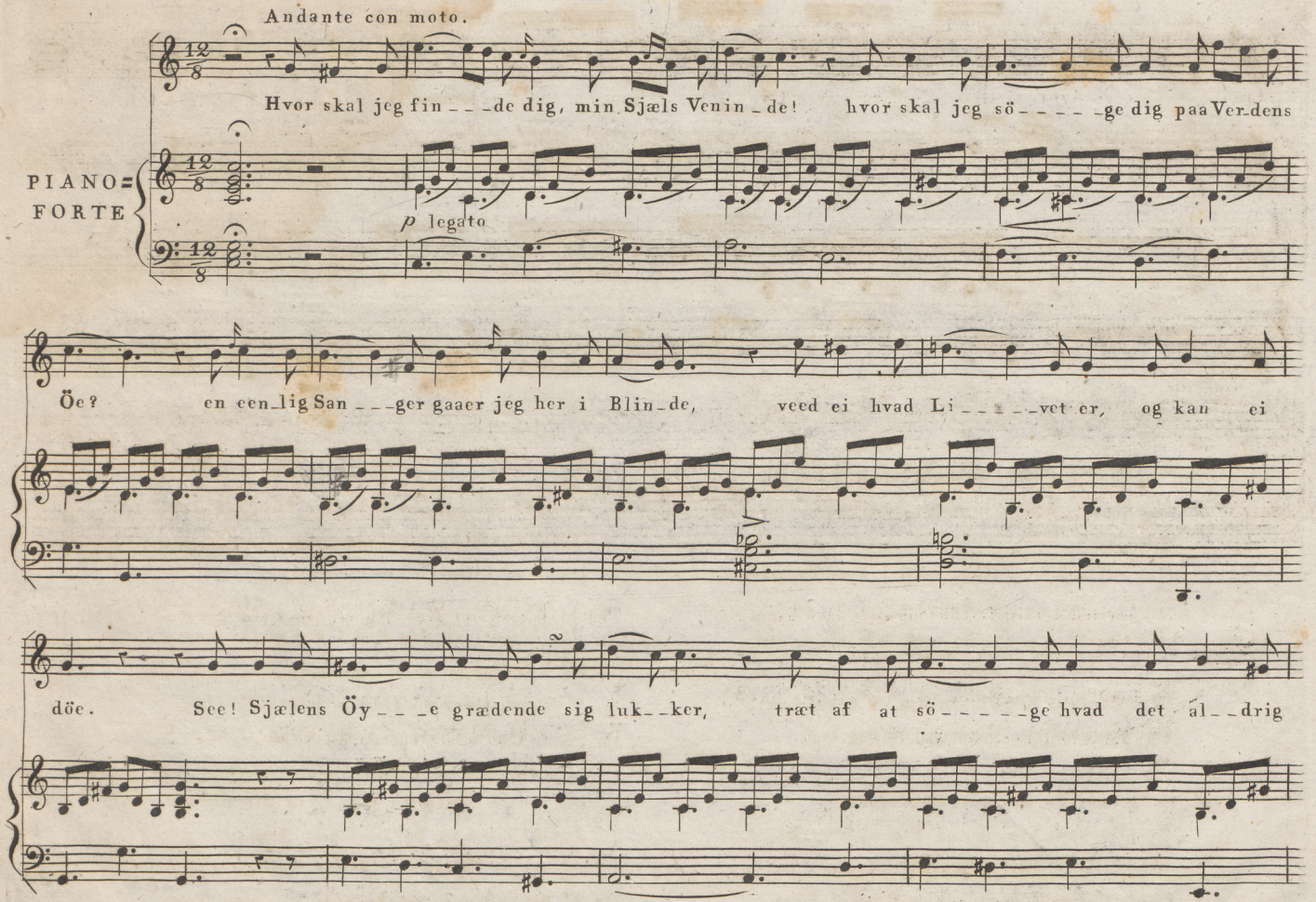
Andante con moto.
Hvor skal jeg fin___de dig, min Sjæls Venin_de! hvor skal jeg sö_____ge dig paa Ver_dens
PIANO=FORTE
p legato
Öe? en een_lig San___ger gaaer jeg her i Blin_de, veed ei hvad Li_____vet er, og kan ei
döe. See! Sjælens Öy___e grædende sig luk__ker, træt af at sö_____ge hvad det al__drig

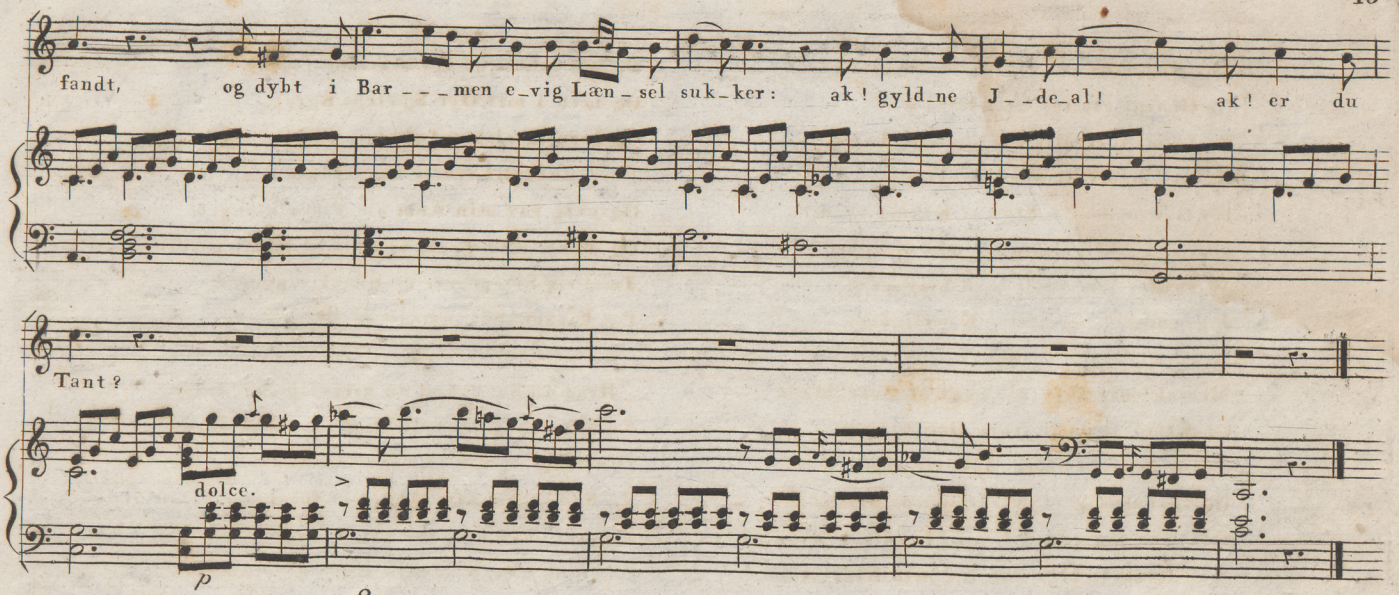

2.

Du smiled i min Barndoms söde Drömme,
Du svæved for min Ynglingsphantasie,
Og blidt jeg vuggedes paa Tidens Strömme;
Thi Evigheden maled du deri.
Du var den Havfrue, som med Seraphstemme
Fra Dybet qvad, og lokkede mig frem,
Og aldrig havde jeg paa Jorden hjemme,
Kun Jdealers Rige var mit Hjem.

3.

Paa et fortryllet Hav jeg monne glide,
Og Phantasus oprulled Seilene:
J store Alt jeg stirred ud saa vide,
Og læste Underskrift paa Himlene.
Og i mit Bryst opildnet hellig Flamme,
Og i min Sjæl en bedre Verden laae;
Tit i min Sang jeg syntes den udstamme,
Og ei blot Aander lyttede derpaa.

4.

Thi Skjalden var af höy're Magter givet
En Genius saa lys, saa elskelig,
En from, fortrolig Sösteraand i Livet,
Og med hans Væsen uadskillelig!
För Gud os höd i Stövets Klæder vandre
Den tunge Pilgrimsgang mod Evighed,
Vi syntes leve salig med hverandre
J grændselös og hellig Kjærlighed.

5.

Og ved min Side sad den söde Pige
Og læste i mit Öye Sjælens Sprog,
Og barnlig elskovsfuld hun mægted sige,
Hvad dunkelst stod i underfulde Bog.
Og evig var min Arm om Pigen slynget,
Og Barm mod Barm vi os mod Himlen svang:
Jmellem Stjernerne os Snekken gynged
Paa Elskovs Söe, omsust af Harpeklang.

6.

Men ak! mit Skib var bygt af Rosenblade,
Og Æther var mit store Ocean;
Snart Jordens Storm oprörte stille Flade,
Og kasted mig til Virkeligheds Strand.
Der laae jeg eene: al min Fryd var strandet,
Kun Haabets Möe end ved min Side stod,
Med hende gik jeg Sorgfuld op i Landet,
Og mangen gang aftörred hun min Graad.

7.

"Hvad du har drömt du virkelig skal finde,
En Slægtning skal du finde her paa Jord,
Din Sangs og dine Længselers Veninde,
En Sjæl, som dine Ahnelser forstaaer."
Saa hvidsked hun saa tit, naar jeg forsaged,
Saa sang hun, naar min Luth forstummede,
Paany jeg stemte Strængene, og klaged,
Og Smil sig blanded mellem Taarerne.

8.

Men ogsaa du har mig forladt i Nöden,
Jeg hörer ei, o! Haab, din kjælne Sang,
Og Livet ligger koldt og mörkt, som Döden,
Og liig en Gravsang er min Harpeklang;
Thi Sjælens Öye grædende sig lukker,
Træt af at söge hvad det aldrig fandt,
Og dybt i Barmen evig Længsel sukker:
Ak! gyldne Ideal! ak! var du Tant?

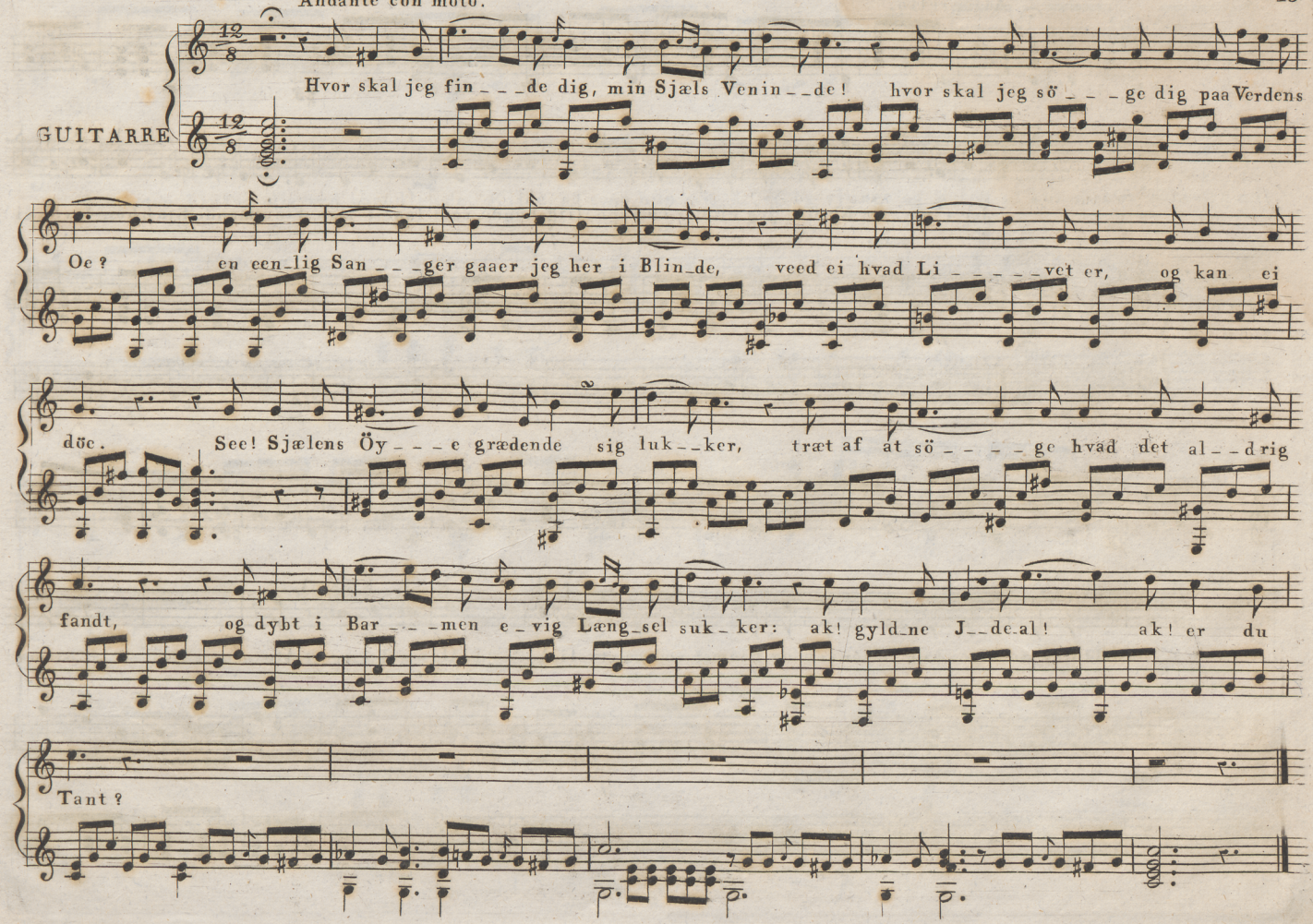
Andante con moto.
GUITARRE
Hvor skal jeg fin_ _ _de dig, min Sjæls Venin_ _de! hvor skal jeg sö_ _ _ge dig paa Verdens
Oe? en een_lig San_ _ _ger gaaer jeg her i Blin_de, veed ei hvad Li_ _ _ _ _vet er, og kan ei
döe. See! Sjælens Öy_ _ _e grædende sig luk_ _ker, træt af at sö_ _ _ _ _ge hvad det al_ _drig
fandt, og dybt i Bar_ _ _men e_vig Læng_sel suk_ker: ak! gyld_ne J_ _de_al! ak! er du
Tant?

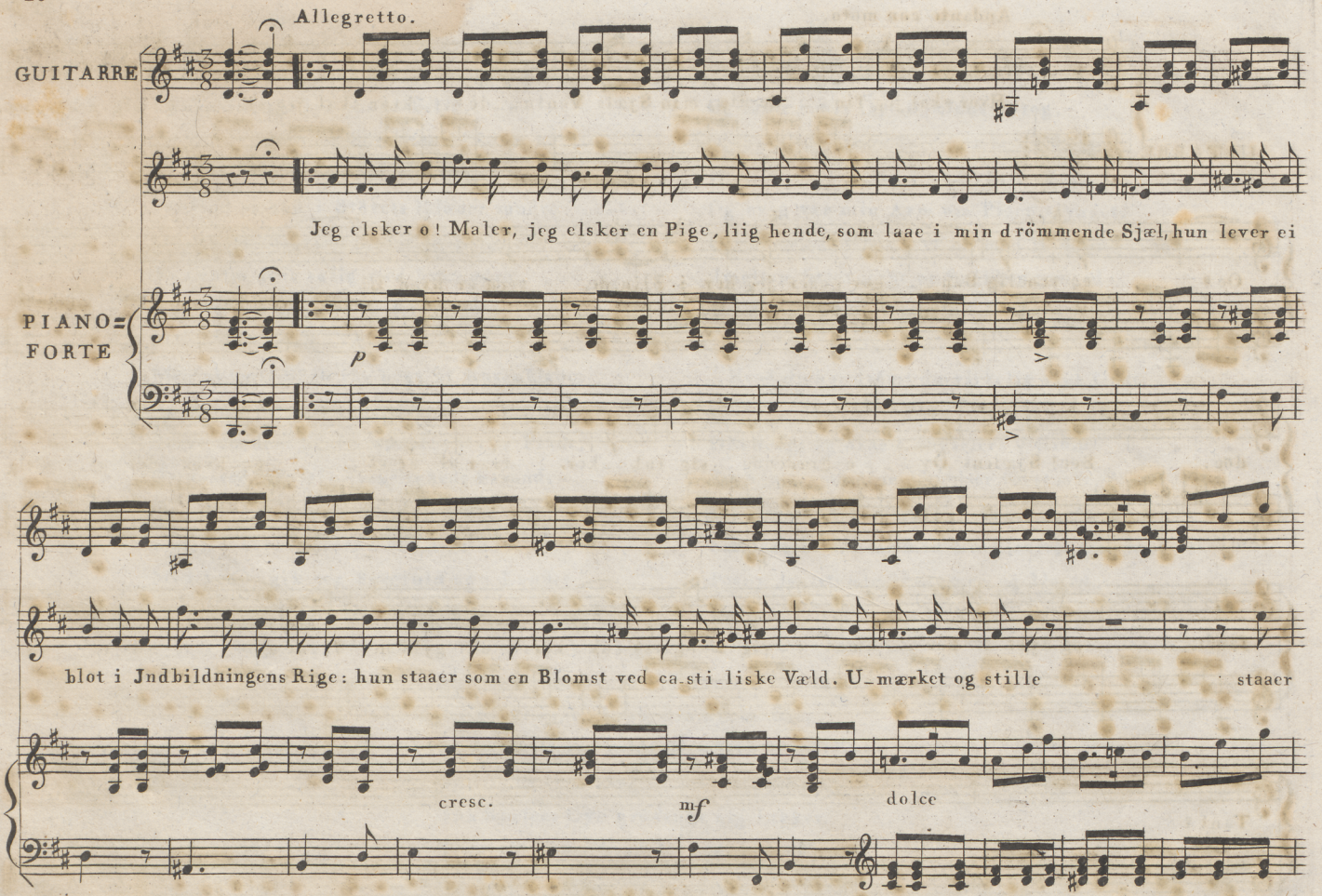
Allegretto.
GUITARRE
Jeg elsker o! Maler, jeg elsker en Pige, liig hende, som laae i min drömmende Sjæl, hun lever ei
PIANO-
FORTE
p
blot i Jndbildningens Rige: hun staaer som en Blomst ved ca-sti-liske Væld. U-mærket og stille
staaer
cresc.
mf
dolce

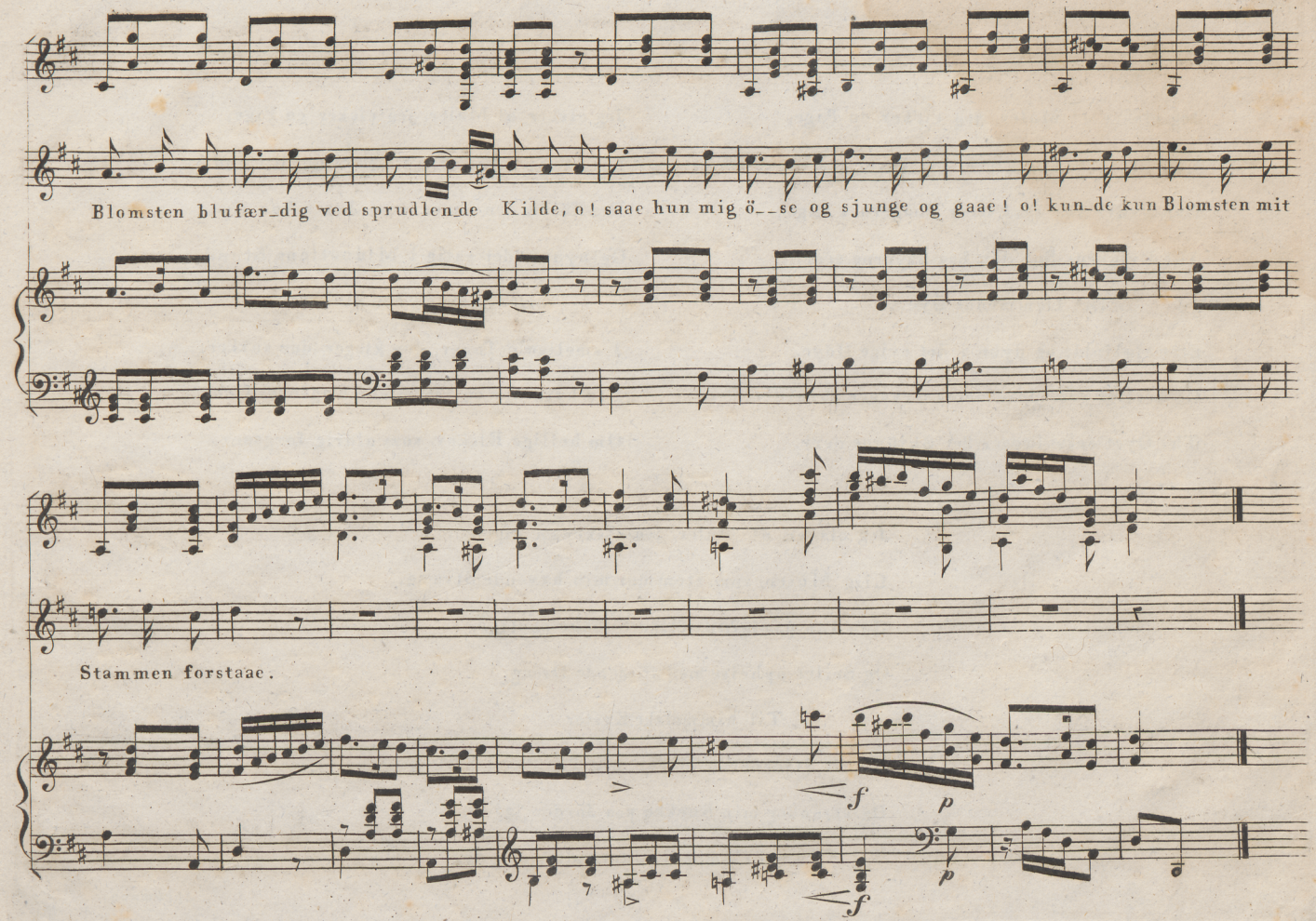
Blomsten blufær_dig ved sprudlen_de Kilde, o! saae hun mig ö__se og sjunge og gaae! o! kun_de kun Blomsten mit
Stammen forstaae.
f
p
f
p

2.

Jeg elsker o! Maler, jeg elsker en Pige,
Liig Stjernen hün klare, jeg haver saa kjær:
Den skuer saa lyst over Taagernes Rige;
Thi Evigheds Sol den bag Skyerne seer.
Det flammende Öye
Seer sjælfuldt og dybt i det evige Höye,
Og herligt gaae Jordlivets Skygger forbi;
Thi Öyet selv lægger det Skjönne deri.

3.

Jeg elsker o! Maler, jeg elsker en Pige,
Liig Fuglen den söde i Kjærligheds Lund:
Den föler, den ahner hvad Jngen kan sige,
Og nynner det salig i Midnattens Stund.
Den flöyter, den klukker
J smeltende Toner, den klager, den sukker,
Den hvidsker og istemmer Englenes Chor
Om hellige Elskov, som aldrig forgaaer.

4.

Jeg elsker, o! Maler, jeg elsker en Pige,
Liig Musen, som stemmer min bævende Stræng,
Hun kan paa min luftige Snekke opstige,
Og Seilet opheise med spögende Dreng:
Til himmelske Kyster
Blandt Stjernerne fölger mig Phantasus Söster;
Og strander min Snekke paa Jorden igjen,
Til Himmel Camoenen forvandler mig den.

Jngemann.